

Το χριστόξυλο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτο:greekaffair.gr

Στη Βόρειο Ελλάδα, επικρατεί το έθιμο του χριστόξυλου. Ο νοικοκύρης του σπιτιού, ψάχνει στα χωράφια τις παραμονές των γιορτών και διαλέγει το χριστόξυλο, το πιο όμορφο, γερό και χοντρό ξύλο από πεύκο ή ελιά, που θα το πάει σπίτι του, με σκοπό να καίει συνέχεια στο τζάκι από τα Χριστούγεννα μέχρι και τα Φώτα. Πιστεύεται ότι καθώς καίγεται το χριστόξυλο, ζεσταίνεται ο Χριστός στην κρύα σπηλιά της Βηθλεέμ.

Πριν ο νοικοκύρης φέρει το χριστόξυλο στο σπίτι, η νοικοκυρά φροντίζει να έχει καθαρίσει καλά το σπίτι και με ιδιαίτερη προσοχή το τζάκι, ώστε να μη μείνει ούτε ίχνος από την παλιά στάχτη. Καθαρίζουν ακόμη και την καπνοδόχο, για να μη βρίσκουν πατήματα να κατέβουν οι καλικάντζαροι, τα κακά δαιμόνια, όπως λένε στα παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα παραμύθια.

Την παραμονή των Χριστουγέννων το βράδυ, όταν όλη η οικογένεια θα είναι μαζεμένη γύρω από το τζάκι, ο νοικοκύρης του σπιτιού θα ανάψει την καινούρια φωτιά και θα μπει το χριστόξυλο, με ευχή όλων να αντέξει για όλο το δωδεκάημερο των γιορτών.

Σ' άλλα μέρη της Βορείου Ελλάδας, το πιο διαλεχτό και μεγάλο κούτσουρο, φυλαγμένο επίτηδες ως την παραμονή, το φέρνουν κοντά στο τζάκι την παραμονή

και πριν το ρίξουν στη φωτιά, το ραίνουν με αμύγδαλα και καρύδια, με ξηρούς καρπούς της χρονιάς που τελειώνει. Τα παιδιά του σπιτιού τρέχουν και μαζεύουν τα «**καταχύσματα**» αυτά, όπως μαζεύουν τα κουφέτα που ρίχνουν στους νεόνυμφους στην εκκλησία. Το κούτσουρο αυτό με το άναμμα του είναι πλέον το χριστόξυλο.

Σε κάποια μέρη, πίστευαν πως η στάχτη απ' το χριστόξυλο, ήταν καλή για τις καλλιέργειες και τη σοδειά, γι αυτό και φρόντιζαν να τη μαζέψουν και να τη ρίξουν στα χωράφια, αλλά μετά τα Φώτα.

Πηγή: laografika.gr